

ἔγιναν λοιπὸν τόσα παιδιά καὶ γυναῖς δὲν ἔξακολουθησαν τὸ σκολειό; Εἶναι τόσο ἀναγκαῖο λοιπὸν τὸ νὰ γίνει ἐπὶ τέλους ἀρχὴ γιὰ χτίσιμο σκολειῶν (ἄφησε δὲ τὰ χάλια τῷ σκολειῷ μας σχετικὰ μὲ τὰ θρανῖα καὶ τὰ διδαχτικὰ ὅργανα!), ποὺ ἀν βρέσκεται καὶ στὸν τόπο μας κάνεναι ποὺ νὰ σκέφτεται σοδαρά κι ἔχει ἐπιπόλατες καὶ τοῦ περνάει, αὐτὸν μεγάλο ἔργο — μαζὸν ἄλλως τε μὲ τὴν ἐσωτερικὴν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμιση — θὰ βάλει μπροστά. Πιστεύουμε πώς μποροῦμε γιὰ κάμποσα χρόνια νὰ στερηθοῦμε τὰ δικαιοτικὰ μέγαρα — μὰ ποτὲς τὰ διδαχτικά. Κι ἀν ἐπὶ τέλους δὲ Δῆμος δὲν μπορεῖ νὰ ἀναλάβει τὴν πρωτοβουλία — δὲν εἶναι δύσκολο τουλάχιστο νὰ δώσει τὴν ὑποστήριξή του στὴν ιδιωτικὴν Ἐταιρεία ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τὸ κάμει. "Αγ, δημοσίες τὸ εὔχόμαστε, ἐνα τέτοιο πραχτικὸ ἀποτέλεσμα ἔχεις γὴ διάλεξη — τότε βέβαια θὰ ξεχωρίζεις ἀπὸ τὶς συνειθισμένες ρωμαΐκες διαλέξεις τῆς πρόσκαιρης ἀπόλαυσης.

κῶν ἔργων σὲ γλώσσα ἀλλη, ἐξὸν τὴν Ἑλληνική, δὲν ἔνδικφέρει οὔτε τίς λαϊκὲς τάξεις — οὔτε καὶ μᾶς. Ως τόσο τὰ παραπάνου ἀς μένον γιὰ τὸ μέλλον.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ἀλ. Παν. Παρίσι. Λάβαμε τὴ συντροφή καὶ εὐχαριστοῦμε. — **κ. Α. Π.** Λιψία. Τὸ ποιητικὸ θέλημα σιεύτε. Γιατί δὲ θυμάσαι γὰ μᾶς σταύλωις καὶ τὴ συντροφή; — **κ. Κ. Βαρν.** Μέγαρα. Λάβαμε τὴ συντροφή καὶ εὐχαριστεῦμε.

ΣΤΟΥ "ΝΟΤΜΑ" ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

— ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4 —

*πουλιοῦνται τὰ κόλουθα βιβλία πρὸς ΜΙΑ δραχμὴ τὸ
ἔνα, ἐξὸν ἀπὸ δσα εἶναι σημειωμένα μὲν ἄλλες τιμές*

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ. Ὅσα γράφουμε παραπάνου γιὰ τὸ πασάλειμμά μας τοῦ πολιτισμοῦ, ταιριάζουν καὶ γιὰ τὴ διεθνῆ σύμβαση που ἔτοιμά-
ζεται στὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν σχετικὰ μὲ τὴν προστασία τῆς πνευματικῆς ιδιοκτησίας. Πώς γιὰ προστασία τῆς ἐγχώριας πνευματικῆς παραγωγῆς δὲν πρόκειται (δυστυχῶς ἀκόμα δὲ φτάσαμε ὡς αὐτοῦ) — εἶναι περιττὸ νὰ τὸ τονίσουμε. Μὰ γιατὶ νὰ προστατεύσουμε τὴν ξένη ; γιὰ νὰ φαινόμαστε πο-
λιτισμένοι (ἄφησε ποὺ εἶναι ζήτημα, ὅν εἰδικῶς γιὰ τὰ φιλολογικὰ ἔργα θὰ εἴτανε σωστὸ κι αὐτό) ; Μὰ πιστεύω πώς θὰ εἴμαστε πρότυπο Κράτους ποὺ ἀπὸ τέτοιες σκέψεις κάνει τὶς συμβάσεις του. Οἱ διεθνεῖς συμβάσεις προστατεύουνε συμφέροντα καὶ ἐμεῖς ἔχουμε συμφέρο νὰ μὴν προστατεύσουμε τὴν ξένη πνευ-
ματικὴ παραγωγὴ, δοσο ἀκόμα ἡ ἐγχώρια δὲν μπο-
ρεῖ νὰ μᾶς ἴκανοποιήσει, δοσο ἔχουμε τὴν ἀνάγκη της κι δοσο δὲν μποροῦμε νὰ πετύχουμε ἀνάλογο ἀντάλλαγμα. Πιστεύουμε λοιπὸν πώς ἡ φρόνηση γλὴγορα θὰ δείξει στὴν Κυβέρνηση πώς δὲν ταιριά-
σει νὰ κλεῖ συμβάσεις ἀπὸ «φιλότιμο» — μόνο γιὰ τὸ ἀληθινὸ συμφέρο τοῦ Κράτους. Ἀν γιαὶ αὐτὸ μᾶς περάσουνε μερικοὶ καὶ γιὰ ἀπολίτιστους δὲν πιστεύω νὰ πάθουμε καὶ τίποτα, δοσο μάλιστα δείχνουμε πώς δοντας ἀπολίτιστοι (ὅπως ἀλλως τε καὶ εἴμαστε) ζ-
χουμε τουλάχιστο τὴν ὅρεξη καὶ τὴ θέληση νὰ πο-
λιτισθοῦμε.

Είχανε στοιχειοθετηθεί τὰ παραπάνου δτα δια-
βάσαμε τὸ κείμενο τῆς Ἑλληνογαλλικῆς σύμβασης.
Σὰν αὐτὴ μιλάει μόνο γιὰ τὴν παράσταση γαλλι-

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά». — «Ἄγκαθια καὶ Τριβόλαι» (δηγήματα). — ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΔΗ, «Ο «Μέγ' Ἀλέξαντρος». — ΒΑΡΔΕΝΤΗ, «Δόξα καὶ Ζωή». — ΗΛΙΑ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ, «Δάφνης καὶ Χλόης» τοῦ Λόγγου. μετάφρ.), — «Τίμωνας δὲ Μισάνθρωπος» τοῦ Λουκιανοῦ (μετάφρ. λ. 50), | «Ο Προσκυνητής». — ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Ἀπρίλη» (δρ. 2). — Π. Σ. ΔΕΛΤΑ «Στοχασμοὶ περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν μας» (λ. 50). — «Γιὰ τὴν Πατρίδα — Ἡ καρδιὰ τῆς Βασιλοπούλας» (δρ. 3,50), — «Παραμόθι δίχως δνομα» (δρ. 3,50), — «Τὸν καιρὸν τοῦ Βουλγαροτόνου» (τόμοι 2, δρ. 4,50)). — ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ. «Ἀπὸ τὸν Κόσμο τοῦ Σαλονιοῦ». — ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Φυλλάδες τοῦ Γεροδημού». — ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Νησιώτικα Τραγούδια». — Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικὰ τοῦ Βεργίλιου» (λ. 50). — «Σακούνταλα» τοῦ Καλλιδάσα (δρ. 1). — ΙΔΑ, «Σαμοθράκη» δρ. 2). — Θ. ΚΑΤΡΑΠΑΝΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10). — ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΛΕΚΟΠΟΥΛΟΥ, «Τὸ Βιολί». — ΑΛΕΞ. ΜΑΡΠΟΥΤΖΟΓΛΟΥ «De Profundis» τοῦ O. Wilde (δρ. 2). — ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΤΗ «Δηγ. τοῦ Δειλιγοῦ» (δρ. 2) — , «Οἱ νεκροὶ τῆς ζωῆς» (δρ. 2). «Στὸ Ἀλμπουρο» (δρ. 2). — ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗ, «Ο ἔμπορος τῆς Βενετίας» (Β' ἔκδοση). — ΑΛΕΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ, «Ἀθρώπινος Μηχανισμός». — ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινούργια». — ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΔΕΡΗ, «Ο Αἰας» τοῦ Σοφοκλῆ (μετάφρ.). — ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, «Πλουτάρχου : Περὶ Παιδῶν Ἀγωγῆς» (μετάφρ.). — ΓΙΑΝΝΗ ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μπουμπούκια». — Δ. Π ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ (δράματα): «Ζωντανοὶ καὶ Πεθαμμένοι», — «Ο Ἀσωτος», — «Οἱ Ἀλυσίδες» (δρ. 2). — ΜΕΝΟΥ ΦΙΛΗΝΤΑ «Ἀπὸ τοὺς Θρύλους τῶν Αἰώνων», — «Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Γλώσσας» (Α' ἔκδοση) καὶ Β' ἔκδοση, τόμοι 2 (δρ. 5). — Ζ. ΦΥΤΙΔΗ, (δράματα): «Τὸ Ἐκθετο», — «Δίχως Ἀκρογιάλι», — «Χτισμένο στὸν Ἀμπο». — ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τὸ Γλωσσικὸ Σύγτημα». — «Στὴ «Φοιτητικὴ Συντροφιά» (λ. 50). — ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ, «Μελάχρα». —

Για τὸ ἔξωτερον, λ. 25 παραπάνου δὲ κάθε τόμος.

ΤΟΜΟΙ περασμένοι τοῦ «ΝΟΥΜΑ» (ἀξόνη ἀπὸ τὸν πρῶτον ποὺ δὲν ὑπάρχει κανένα του ἀντίτυπο) πουλιούνται ριζώματα 10,50 δισταγμάτων γιὰ τὴν Ελλάδα καὶ φρ.χρ. 12.50 γιὰ τὸ ε.-.ξερικό.